

# Rota

Muzyka: Feliks Nowowiejski  
Słowa: Maria Konopnicka  
Akompaniament: Antoni Szaliński

## Uroczyście, z zapalem

Nie rzu - cim zie - mi, skąd nasz ród,  
nie da - my po - grześć mo - wy! Pol - ski my na - ród, pol - ski lud,  
kró - le - wski szczep Pia - sto - wy. Nie da - my, by nas zgnę - bil wróg.  
Tak nam do - po - móż Bóg! Tak nam do - po - móż Bóg!

Rota — przysięga, tekst przysięgi

1. *Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród,  
nie damy pogrześć mowy!  
Polski my naród, polski lud,  
królewski szczep Piastowy.  
Nie damy, by nas zgnębił wrog.  
Tak nam dopomóż Bóg! (bis)*
  
2. *Do krwi ostatniej kropli z żył  
bronić będziemy ducha,  
aż się rozpadnie w proch i pył  
krzyżacka zawierucha.  
Twierdzą nam będzie każdy próg.  
Tak nam dopomóż Bóg! (bis)*
  
3. *Nie będzie Niemiec pluć nam w twarz  
ni dzieci nam germanił,  
orężny stanie hufiec nasz,  
Duch będzie nam hetmanił.  
Pójdziem, gdy zagrzmi złoty róg!  
Tak nam dopomóż Bóg! (bis)*

Słowa *Roty* napisała Maria Konopnicka (1842–1910) w 1901 roku na wieść o pruskich represjach wobec polskich dzieci we Wrześni. Muzykę skomponował Feliks Nowowiejski (1877–1946) w styczniu 1910 roku. Po raz pierwszy pieśń została wykonana 15 lipca 1910 roku w Krakowie podczas wielkiej manifestacji patriotycznej związanej z uroczystym odsłonięciem Pomnika Grunwaldzkiego, ufundowanego przez Ignacego Jana Paderewskiego dla upamiętnienia 500 rocznicy zwycięskiej bitwy. Rotę śpiewały wówczas pod dyrekcją kompozytora wszystkie chóry Krakowa, do których dołączyli się jeszcze chórzyci przybyli z terenu Górnego Śląska.

Pieśń przyjęła się powszechnie w społeczeństwie polskim. Jej dźwięki brzmiały na barykadach Poznania w 1918 roku, podczas powstań śląskich i plebiscytu mazurskiego, podczas różnych manifestacji patriotycznych. W 1926 roku *Rota* stanowiła też najpoważniejszą konkurencję dla *Mazurek Dąbrowskiego* przy ustanawianiu polskiego hymnu państwowego. Ogólnonarodowa popularność tej pieśni wzrosła jeszcze w latach drugiej wojny światowej.